

Tuženik: Bankia S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u svojim presudama 44 do 49 od 23. siječnja 2019. kao nedvosmislen kriterij određuje da je u potrošačkim ugovorima o hipotekarnom kreditu nepoštena ona odredba o kojoj se nije pregovaralo i kojom se određuje da sve troškove ugovaranja hipotekarnog kredita treba snositi korisnik kredita, uz raspodjelu različitih iznosa uključenih u navedenu nepoštenu odredbu koja je proglašena ništavom, između banke kao pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita, kako bi se ograničio povrat neopravdano plaćenih iznosa primjenom nacionalnog zakonodavstva?

Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) logički tumači odredbu koja je ništava zbog svoje nepoštenosti ako njezino ukidanje i učinci ne utječu na mogućnost daljnjeg postojanja ugovora o kreditu osiguranog hipotekom?

2. Nadalje, a u vezi s člankom 394. LEC-a kojim se utvrđuje objektivni kriterij uspjeha u pogledu postupovnih troškova, treba li smatrati da, ako se poništi nepoštena odredba o troškovima, ali su učinci navedene ništavosti ograničeni samo na gore navedenu raspodjelu troškova, to povrjeđuje načela djelotvornosti i načela neobvezatnosti prava Europske unije ako su djelomično prihvaćeni tužbeni zahtjevi i može li se tumačiti da time dolazi do obrnutog odvrćajućeg učinka te posljedičnog nepostojanja zaštite legitimnih interesa potrošača i korisnika?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Žalba koju je 30. srpnja 2019. podnio Holzer y Cia, SA de CV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. u spojenim predmetima T-3/18 i T-4/18, Holzer y Cia protiv EUIPO-a - Annco

(predmet C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Holzer y Cia, SA de CV (zastupnik: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, *abogado*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Annco, Inc.

Rješenjem od 22. listopada 2019. Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da je žalba nedopuštena i da Holzer y Cia, SA de CV snosi vlastite troškove.